

Sygn. akt I C 1148/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Halina Ostafińska-Kołačka

Protokolant: sekretarz sądowy Patrycja Lis

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2017 roku w Kwidzynie

na rozprawie sprawy

z powództwa (...) w G.

przeciwko B. K.

o zapłatę

powództwo oddała.

Sygn. akt: I.C. 1148)16 Uzasadnienie

Powód (...) w G. wnosił o zasądzenie od pozwanej B. K. kwoty 6.188, 82 złote, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu (14.10.2016 roku) do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu podał, że w dniu 7.10.2008 roku pozwana zawarła z (...) Bankiem SA umowę kredytu. Wobec braku spłaty zadłużenia na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 3.06.2015 roku powód nabył wierzytelność od (...) Bank (...) SA Oddział w Polsce.

Powód podał, że na kwotę dochodzona pozvem składają się: kapitał w wysokości 3893,60 złotych, odsetki umowne 1733, 38 złotych, koszty obsługi kredytu 165 złotych. Od dnia nabycia wierzytelności powód kontynuował naliczanie odsetek za opóźnienie i na dzień wniesienia pozwu zaległość z tego tytułu wynosiła 376,84 złote.

Referendarz Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kwidzynie w dniu 20 października 2016 roku w sprawie I Nc.3838)16 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, na podstawie którego nakazał pozwanej B. K., żeby w ciągu dwóch tygodni od doręczenia niniejszego nakazu zapłaciła powodowi (...) z siedzibą w G. kwotę 6.168,82 złote, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 6.182, 82 złote, poczynając od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kwotę 1880 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Pozwana B. K. złożyła sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty zarzucając, że na bieżąco są dokonywane potrącenia z jej emerytury na poczet zadłużenia przez komornika. Dlatego kwota dochodzona pozvem jest zdaniem pozwanej rażąco zawyżona.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

W dniu 7 października 2008 roku pomiędzy (...) Bank SA w W. a pozwaną B. K. została zawarta umowa o kredyt gotówkowy na kwotę 5000 złotych. Pozwana nie wywiązywała się regularnie z płatności rat kredytu.

W dniu 15 grudnia 2009 roku (...) SA dokonała połączenia ze (...) Bank SA.

Postanowieniem z dnia 11 sierpnia 2010 roku I Co.3250)10 Referendarz Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kwidzynie nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu (...) wystawionemu dnia 25 czerwca 2010 roku przez wierzyciela (...) SA w P. Oddział w Polsce.

(...) Bank (...) SA zawarł z powodem (...) z siedzibą w G. umowę sprzedaży wierzytelności z dnia 1.06.2015 roku.

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kwidzynie M. P. na wniosek (...) SA prowadził postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużnicze B. K. w sprawie Km.2873)10 i od listopada 2012 roku do kwietnia 2015 roku potraçał na rzecz wierzyciela należności ze świadczenia emerytalnego dłużniczki w ZUS Oddział w G. Inspektorat w K.. Na wniosek wierzyciela postanowieniem z dnia 26.06.2015 roku Komornik M. P. umorzył postępowanie w sprawie egzekucyjnej. W tym samym okresie Komornik Sądowy M. P. na wniosek wierzyciela (...) SA Oddział w Polsce prowadził przeciwko dłużnicze B. K. jeszcze dwa postępowania egzekucyjne w sprawach Km.902)11 i Km. 1839)10 dotyczące należności z dwóch innych umów kredytowych.

(odpis umowy z dnia 7.10.2008 roku z regulaminem udzielania kredytów k.37-43, odpis KRS (...) k.46-48, odpis umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 1.06.2015 roku k.13, akta egzekucyjne Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kwidzynie M. P. Km.2873)10, Km.902)11 i Km.1839)10).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie wyżej wymienionych dokumentów, których prawdziwości strony nie kwestionowały.

Stan faktyczny jest poza sporem.

Sąd uznał, że powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu istotne są zarzuty pozwanej ponieważ, jak wynika z akt postępowania egzekucyjnego Km.2873)10, na poczet zadłużenia Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kwidzynie M. P. w okresie od listopada 2012 roku do sierpnia 2015 roku potraçał z emerytury pozwanej należności na rzecz wierzyciela (...) SA Oddział w Polsce. Wcześniej przed wystawieniem bankowego tytułu egzekucyjnego pozwana również spłacała część rat kredytu.

Skoro pozwana kwestionowała wysokość dochodzonej kwoty obowiązkiem powoda, zgodnie z zasadą rozłożenia ciężaru dowodowego z art. 6 kc., było dokładnie udokumentowanie i wykazanie w jaki sposób na poczet zaległości zostały zarachowane kwoty rat kredytu spłacone przez pozwaną i kwoty wyegzekwowane przez tak długi okres czasu z emerytury pozwanej przez Komornika Sądowego M. P..

Powód natomiast nie wywiązał się z tego obowiązku co uniemożliwiło ocenę żądania powoda co do wysokości.

Należy również zwrócić uwagę na to, że w pozwie i w piśmie procesowym z dnia 30.12.2016 roku powód powoływał się na umowę bankową zawartą z pozwaną z dnia 7.10.2008 roku o numerze (...) natomiast powód załączył umowę o innym numerze tj. (...).

Wątpliwości budzi również umowa przelewu wierzytelności z dnia 1 czerwca 2015 roku przedłożona przez powoda. Z ramowej umowy przelewu wierzytelności bowiem wcale nie wynika, iż powód nabył od pierwotnego wierzyciela S. B. wierzytelność wynikającą z umowy kredytowej z dnia 7.10.2008 roku. Umowa ta nie zawiera żadnych załączników wyszczególniających wierzytelności z konkretnych umów zawartych z pozwaną, będących przedmiotem nabycia przez powoda. Zawiadomienie pozwanej z dnia 27.07.2015 roku (k.49) przez S. B. o przelewie wierzytelności nie spełnia wymaganych warunków w tym zakresie tym bardziej, że dotyczy ono wierzytelności z innej umowy z dnia 25.04.2007 roku. Ważne jest również to, że pozwana zawierała z S. B. jeszcze dwie inne umowy kredytowe, co wynika z akt egzekucyjnych Km.1839)10 i Km.902)11 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kwidzynie M. P..

Nie wiadomo zatem, których umów zawartych z pozwaną dotyczy umowa przelewu wierzytelności z dnia 1.06.2015 roku i która umowa stanowi podstawę żądania powoda.

W ocenie Sądu zatem powód nie wykazał też należycie swojej legitymacji czynnej do dochodzenia roszczenia z umowy kredytowej z dnia 7.10.2008 roku.

W związku z powyższym Sąd na podstawie przepisu art. 69 ust.1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku- prawo bankowe (Dz. U. z 2015 roku,poz.128 tekst jedn.) w zw. z art.509 par.1 i par.2 kc. w zw. z art.6 k.c. orzekł jak wyżej.

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd oparł na zasadzie przepisu art.98 par.1 kpc.

Powód jako strona przegrywająca sprawę nie ma podstaw prawnych do żądania zwrotu od pozwanej kosztów postępowania sądowego.